

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010526
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8817010526.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému D. Š. a spol. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2, písm. a), písm. b), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. júna 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. D. Š.Á., F. XX.XX.XXXX R. Q., Q. T. J., K.. C. XXX/XX, Z.. R. F. Q., nezamestnaný, t.č. Ústav na výkon väzby Košice
2. L. Š.Á., F. XX.XX.XXXX R. R. F. Q., Q. T. J., K.. C. XXX/XX, Z.. R. F. Q., nezamestnaný, t.č. Ústav na výkon väzby Košice
3. S. Š.Á., F. XX.XX.XXXX R. R. F. Q., Q. T. J., K.. C. XXX/XX, Z.. R. F. Q., nezamestnaného, t.č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica
4. E. Š.Á., F. XX.XX.XXXX R. R. F. Q., Q. T. J., K.. C. XXX/XX, Z.. R. F. Q., nezamestnaného, t.č. Ústav na výkon väzby Košice
5. H. G., F. XX.XX.XXXX R. R. F. Q., Q. T. J., K.. C. XXX/XX, Z.. R. F. Q., nezamestnaný,
6. D. Š.Á., F. XX.XX.XXXX R. R. F. Q., Q. T. J., K.. C. XXX/XX, Z.. R. F. Q., nezamestnaný,

sa uznávajú za vinných, že

obžalovaný D. Š.

1. v presne nezistený deň v mesiaci január 2017 došiel k oploteniu rodinného domu súpisného čísla XXX/XX F. K.. D. R. Z. J., Z.. R. F. Q., o ktorom vedel, že v ňom býva osoba vyššieho veku, D. Š., F. XX.XX.XXXX, kde na tomto oplotení nezisteným spôsobom spravil dieru v pletive, cez ktorú vošiel na pozemok tohto rodinného domu, následne prešiel k zadnej časti stodoly, na ktorej nezisteným spôsobom vytrhal drevené dosky a cez takto vzniknutý otvor vošiel dovnútra stodoly, odkiaľ odcudzil narezané palivové bukové drevo v tvare hranolčekov,

obžalovaní D. Š., L. Š., S. Š. I. E. Š.

2. v presne nezistený deň v mesiaci január 2017 vo večerných hodinách po vzájomnej dohode, preskočili oplotenie rodinného domu súpisného čísla XXX/XX F. K.. D. R. Z. J., Z.. R. F. Q., o ktorom vedeli, že

v ňom býva osoba vyššieho veku, D. Š., F.. XX.XX.XXXX, čím sa dostali na jeho pozemok a následne prešli k zadnej časti stodoly, kde cez vytvorený otvor vošli dovnútra stodoly, odkiaľ odcudzili narezané palivové bukové drevo v tvare hranolčekov,

obžalovaní D. Š., H. G. I. D. Š.

3. v presne nezistený deň v mesiaci január 2017 vo večerných hodinách, po vzájomnej dohode vnikli na pozemok rodinného domu súpisného čísla XXX/XX F. K.. D. R. Z. J., Z.. R. F. Q., o ktorom vedeli, že v ňom býva osoba vyššieho veku, D. Š., F.. XX.XX.XXXX, a to tak, že H. G. preskočil oplotenie a D. Š. a D. Š.

prešli cez dieru v oplotení na pozemok, následne prešli k zadnej časti stodoly, kde cez vytvorený otvor vošli dovnútra stodoly, odkiaľ odcudzili narezané palivové bukové drevo v tvare hranolčekoch, pričom takto spoločným konaním odcudzili celkovo 2 m³ narezaného palivového bukového dreva a pre poškodenú E. Š., F.. XX.X.XXXX, spôsobili celkovú škodu krádežou v sume 90 eur,

obžalovaní S. Š. I. E. Š.

4. v čase 0 20.00 hod dňa 03.05.2017 cez otvorenú bránku neoprávnene vnikli do riadne oploteného objektu obývaného domu na C. K. Č.. XXX/XX R. Z. J.K. Z.. R. F. Q., kde vošli k vstupným dverám domu, ktoré boli neuzamknuté a otvorené dokorán, následne S. Š. dvakrát kopol v oblasti zámku do dverí, ktoré sa nachádzali

hneď za vstupnými dverami v zádverí a ktoré boli riadne uzamknuté, čím došlo k poškodeniu dverí a zámku, následne vošli do domu, pričom ich vyrušil majiteľ domu I. Č., F.. XX.XX.XXXX a z obydľia ušli, čím uvedeným konaním spôsobili I. Č. škodu poškodením dverí a zámku v sume 100 eur,

obžalovaný L. Š.

5. dňa 31.05.2017 v čase okolo 16.50 hod. bol hliadkou polície zadržaný na mieste ako vykonával krádež drevených dosák v počte 6 ks z objektu staveniska bývalej Materskej školy nachádzajúcej sa na ul. Dargovskej v obci Sačurov, okr. Vranov nad Topľou určených na debnenie betónu, kedy sa priznal, že už dňa 31.05.2017 dopoludnia na uvedenom stavenisku vykonal krádež 12 ks dosák, čím by pre Obec Sačurov spôsobil podľa odborného vyjadrenia celkovú škodu krádežou v sume 30 eur, pričom obdobného skutku sa dopustil aj dňa 24.01.2017, kedy v Obchodnom dome TESCO v Humennom odcudzil tovar, za čo bol postihnutý blokovou pokutou v sume 40 eur Okresným úradom Humenné pod číslom rozhodnutia OU-HE- OVVS-2017/002302, teda v období predchádzajúcich dvanástich mesiacov bol za obdobný čin postihnutý,

obžalovaný D. Š.

6. dňa 11.07.2017 v čase okolo 11.00 hod. rukami rozplietol kovové oplotenie v zadnej časti záhrady za rodinným domom č. XXXX/XX F. K.. T. R. R. F. Q., takto vzniknutým otvorom o veľkosti cca 1 m² sa dostal na pozemok rodinného domu a zo záhrady odcudzil 8 ks železných rúr o dĺžke 4 metre a priemere 80 mm a 3 ks železných U profilov o dĺžke 2,5 metra, ktoré boli voľne uložené pod stromom, čím poškodenému E. U., F.. XX.XX.XXXX, T. T. XXXX/XX, R. F. Q. spôsobil škodu krádežou v sume 60 eur a škodu poškodením v sume 5 eur

t e d a

obžalovaný D. Š.

v bode 1., 2., 3.

pokračovacím konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom - vlámaním, čin spáchal najmenej s dvomi osobami a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

v bode 6.

neoprávnene vnikol do obydlia iného a taký čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

obžalovaný L. Š.

v bode 2.

neoprávnene vnikol do obydlia iného a taký čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabránenie vniknutiu, čin spáchal najmenej s dvomi osobami a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

v bode 5.

prisvojil si cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

obžalovaný S. Š.

v bode 2.

neoprávnene vnikol do obydlia iného a taký čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, čin spáchal najmenej s dvomi osobami, čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

v bode 4.

spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

obžalovaný E. Š.

v bode 2.

neoprávnene vnikol do obydlia iného a taký čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, čin spáchal najmenej s dvomi osobami a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

v bode 4.

spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom - vlámaním,

obžalovaný H. G.

v bode 3.

neoprávnene vnikol do obydlia iného a taký čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, čin spáchal najmenej s dvomi osobami a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

obžalovaný D. Š.

v bode 3.

neoprávnene vnikol do obydlia iného a taký čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, čin spáchal najmenej s dvomi osobami a čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

t ý m s p á c h a l i

obžalovaný D. Š.

v bode 1., 2. ,3.

pokračovací zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2, písm. a), písm. b), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

v bode 6.

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona,

obžalovaný L. Š.

v bode 2.

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

v bode 5.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona,

obžalovaný S. Š.

v bode 2.

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

v bode 4.

spolupáchatelstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaný E. Š.

v bode 2.

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

v bode 4.

spolupáchatelstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 Trestného zákona k § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaný H. G.

v bode 3.

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona,

obžalovaný D. Š.

v bode 3.

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona

z a t o i m u k l a d á

obžalovanému D. Š.

podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. k) Trestného zákona, 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 5, Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 52 (päťdesiatdva) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovanému L. Š.

podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 5, Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 54 (päťdesiatštyri) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovanému S. Š.

podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. k) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému

a) trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/45/2017 zo dňa 8.6.2017, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona,

b) trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 0T/31/2017 zo dňa 4.10.2017, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovanému E. Š.

podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 110 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. k) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienečne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona mu súd ukladá probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje probačný dohľad pri ustanovení skúšobnej doby v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona ukladá mu povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/45/2017 zo dňa 8.6.2017, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov, výkon ktorého bol podmienenečne odložený pri určení skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia v trvaní 18 mesiacov, ktorý mu bol uložený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovanému H. G.

podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona mu súd ukladá probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje probačný dohľad pri ustanovení skúšobnej doby v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. j) Trestného zákona ukladá mu povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

obžalovanému D. Š.

podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 44 mesiacov nepodmienenečne.

Podľa 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovaným L. Š., H. G. I. D. Š. spoločne a nerozdielne povinnosť nahradiť poškodenej E.F. Š., F.. XX.X.XXXX, T. J., D. XXX/XX škodu v sume 45 eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému E. Š. povinnosť nahradiť poškodenému E. Č., F.. XX.XX.XXXX, T. R. F. Q., D. XXXX/XX škodu v sume 50 eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému L. Š. povinnosť nahradiť poškodenej Obci Sačurov, so sídlom Sačurov, Osloboditeľov 385, IČO: 00332810 škodu v sume 30 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodenú Obec Sačurov, so sídlom Sačurov, Osloboditeľov 385, IČO: 00332810 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného E. U., F.. XX.X.XXXX, T. R. F. Q., T. XXXX/XX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaných obžalobu pre skutky uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, ktoré po právnej stránke kvalifikoval tak ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na pojednávaní vykonanom dňa 13.6.2018 každý z obžalovaných po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov, ktoré boli tomu ktorému z obžalovaných kladené za vinu obžalobou.

Súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaných o spáchaní skutkov uvedených v obžalobe prijal a súčasne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhradou škody.

Z uznesenia zo dňa 17.07.2017 číslo ČVS:ORP-53/1-VYS-VT-2017 vyplýva, že poškodenému E. U. boli vrátené veci a to osem kusov železných rúr a tri kusy železných U profilov. Danú skutočnosť potvrdil poškodený aj vo vydanom potvrdení o vrátení vecí.

Z úmrtného listu D. Š. súd zistil, že tento zomrel dňa XX.X.XXXX.

Podľa odborných vyjadrení 18 ks šalovacích dosák bolo ohodnotených na sumu 30,- eur, 1 ks vchodových drevených dverí so zámkom na hodnotu 100,- eur, 8 ks železných rúr a 3 ks železných U profilov spolu na sumu 60,- eur a drôtené pletivo na sumu 5,- eur.

Vyšetrovateľ do záznamu uviedol, že preverovaním cien predávaného narezaného dreva s dovozom sa cena jedného nákladného auta v množstve 5 m3 pohybuje okolo 220,- eur, teda suma za 1 m3 predstavuje okolo 45,- eur.

Obžalovaný D. Š. nemá doposiaľ žiaden záznam v registri priestupkov.

Obžalovaný L. Š. bol už päťkrát priestupkovo postihnutý, jednalo sa priestupkové konania spočívajúce v porušení povinnosti chodca a to priestupkom zo dňa 10.04.2017 a dňa 21.06.2016, taktiež o konanie predstavujúce konanie na úseku verejného poriadku zo dňa 23.03.2017, ako aj o priestupok zo dňa 16.06.2016 na úseku cestnej premávky - porušenie zákazu jazdy s ručným vozíkom. Obžalovaný bol tiež postihnutý za priestupok proti majetku, ktorého sa dopustil 24.01.2017 a to odcudzením štyroch kusov fliaš s alkoholom. Za tento priestupok bol obžalovaný L. Š. postihnutý rozhodnutím Okresného úradu Humenné, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 28.03.2017 číslo: OU-HE-OVVS-2017/002302, z ktorého vyplýva, že priestupku sa dopustil 24.01.2017, keď vzal z regálu 4 fľaše alkoholu a prešiel cez pokladňu bez zaplatenia. Uvedeným rozhodnutím bola obžalovanému za tento priestupok uložená sankcia a to pokuta v sume 40,- eur a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.04.2017.

Pokiaľ sa týka obžalovaného S. Š., tento bol za priestupok postihnutý devätnásťkrát, pričom sa jednalo o priestupky rôzneho charakteru ako znečistenie verejného priestranstva, priestupky proti verejnému poriadku, priestupky na úseku cestnej premávky a to jednak ktorých sa dopustil ako chodec, prípadne cyklista, za ktoré priestupky bol riešený v blokovom konaní ukladaním pokút.

Obžalovaný H. G. bol za priestupok postihnutý celkovo šesťkrát. Jednalo sa o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu ako aj o priestupok v súvislosti so znečistením verejného priestranstva, neuposlušnosť výzvy verejného činiteľa ako aj o porušenie pravidiel cestnej premávky. Vo všetkých prípadoch bol postihnutý uložením blokovej pokuty.

Obžalovaný E. Š. sa taktiež dopustil viacerých priestupkov a to deviatich, taktiež na úseku cestnej premávky, priestupky spáchané obmedzením jazdy niektorých druhov vozidiel, ale taktiež spáchal priestupok proti majetku a to dňa 28.06.2017 a dňa 08.04.2016 ako aj o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu či súvisiace s porušením ustanovení o verejnom poriadku, pričom za všetky priestupky bol postihnutý v blokovom konaní uložením pokuty.

Obžalovaný D. Š. bol doposiaľ priestupkovo postihnutý len dvakrát a to za priestupok týkajúci sa znečisťovania verejného priestranstva ako aj za priestupok proti majetku, pričom v oboch prípadoch mu bola uložená bloková pokuta.

Obecný úrad J. k osobám obžalovaných uviedol, že obžalovaný D. Š. je slobodný, býva s rodičmi v chatrči v rómskej osade, v zlých bytových a hygienických podmienkach. S bývalou družkou má jedno dieťa. Na verejnosti sa správal slušne a nebol riešený komisiou verejného poriadku. Ohľadom obžalovaného L. Š. obec uviedla, že tento je slobodný, ale žije s družkou, s ktorou má šesť detí, pričom bývajú v zlých bytových a hygienických podmienkach v rómskej osade. Na verejnosti sa obžalovaný správal slušne a nebol riešený komisiou verejného poriadku. K osobe obžalovaného S. Š. uviedli, že je slobodný a bezdetný, býva s rodičmi a rád sa túla po obci. K osobe obžalovaného E. Š.E. uviedli, že je slobodný, žije s družkou, s ktorou má dve deti, taktiež býva v chatrči v rómskej osade, v zlých podmienkach. K osobe S. Š. a E. Š. obec uviedla, že obaja často vyhľadávajú príležitosti ku krádeži po obci. Obec hodnotila aj osobu obžalovaného H. G., ku ktorému uviedli, že je slobodný a bezdetný, že býva s rodičmi v chatrči v rómskej osade, v zlých podmienkach. K osobe obžalovaného D. Š. obec uviedla, že je slobodný, ale žije s družkou, s ktorou má dve deti a taktiež býva v rómskej osade v zlých bytových a hygienických podmienkach. Ani H. G., ani D. Š. podľa správy obce neboli riešení komisiou verejného poriadku a na verejnosti sa správali slušne.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného D. Š. súd zistil, že tento už bol trinásťkrát súdne trestaný, jednalo sa v prevažnej miere o majetkovú trestnú činnosť. Pokiaľ sa týka odsúdení z roku 2001 u týchto sa hľadí na obžalovaného ako keby nebol odsúdený. V roku 2011 bol rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/46/2011 uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na štyri roky a deväť mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uložený trest bol súhrnný, rozsudkom bol zrušený výrok o trestne Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/131/2010, kde mu bol uložený za prečin krádeže a porušovania domovej slobody úhrnný trest odňatia slobody vo výmere deväť mesiacov nepodmienečne. Ostatné odsúdenie obžalovaného bolo trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/178/2011, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie pod sp. zn. 12T/46/2011, vinným bol uznaný z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z pripojených spisov tunajšieho súdu 12T/46/2011 a 2T/178/2011.

Obžalovaný L. Š. bol doposiaľ šestnásťkrát súdne trestaný. Ostatné odsúdenie bolo trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/9/2009, kde súd upustil od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na odsúdenie tunajšieho súdu sp. zn. 10T/64/2008. V konaní 10T/64/2008 bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom zo dňa 12.11.2008 a to pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona za čo mu bol uložený pôvodne trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 29.01.2016. Následne bola v konaní povolená obnova čo do výroku o treste a súd rozsudkom zo dňa 07.03.2018 uložil taktiež úhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov nepodmienečne, pričom výrok o vine z rozsudku zo dňa 12.11.2008 zostal nedotknutý. Pokiaľ sa týka ostatných odsúdení obžalovaného jednalo sa o odsúdenia pre majetkovú trestnú činnosť, pre prečiny krádeže a pre prečiny porušovania domovej slobody. Skutočnosti uvedené ohľadom odsúdení obžalovaného vyplývajú aj zo spisu, s ktorým sa súd oboznámil a to sp. zn. 10T/64/2008 Okresného súdu Vranov nad Topľou.

Z odpisu z registra trestov S. Š. súd zistil, že tento bol deväťkrát súdne trestaný, pričom súd zistil, že v priebehu konania nadobudli právoplatnosť aj ďalšie rozhodnutia, ktorými bol obžalovaný odsúdený. Čo sa týka konania pod sp. zn. 12T/157/2014, v tomto bol obžalovaný rozsudkom zo dňa 08.10.2014 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na dva roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Trest obžalovaný vykonal 28.05.2016. pokiaľ sa týka ďalších odsúdení tak ako sú uvedené v odpise z registra trestov obžalovaného, jednalo sa o majetkovú trestnú činnosť, a to o prečiny krádeže podľa § 212 Tr. zák. ako aj o prečiny porušovania domovej slobody a marenia výkonu úradného rozhodnutia. Zo spisu 0T/31/2017 súd zistil, že obžalovaný S. Š. bol trestným rozkazom zo dňa 04.10.2017, ktorým mu

bol doručený toho istého dňa a taktiež v tento deň nadobudol aj právoplatnosť, bol uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Taktiež bol obžalovaný uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/45/2017 zo dňa 08.06.2017, ktorý bol obžalovanému doručený 19.07.2017 a právoplatnosť nadobudol 28.07.2017 a to pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. ako aj pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov nepodmienečne.

Obžalovaný E. Š. bol podľa odpisu z registra trestov súdne trestaný raz a to rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/157/2014, ktorý mu bol pre prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace, výkon ktorého bol podmiennečne odložený pri stanovení skúšobnej doby osemnásť mesiacov a súčasne mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovaným S. Š.. Keďže sa obžalovaný skutkov v tejto veci dopustil ako mladistvý, trest mu bol ukladaný aj s poukazom na ustanovenie § 117 ods. 1 Tr. zák. Zo spisu sp. zn. 13T/45/2017 súd zistil, že obžalovaný ako mladistvý bol odsúdený aj v tomto konaní a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov, výkon ktorého súd podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu na dvadsaťštyri mesiacov.

Obžalovaný H. G. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný a to rozsudkom tunajšieho súdu v konaní sp. zn. 12T/215/2013 (v odpise nesprávne uvedená sp. zn. 1T/215/2013) pre prečin krádeže, kde mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní šesťdesiat hodín ako aj obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa so spoluobžalovanými. Taktiež bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/211/2015 a to pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov pri stanovení skúšobnej doby osemnásť mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2016. V oboch týchto konaniach bol obžalovaný odsúdený ako mladistvý páchatel'.

Obžalovaný D. Š. bol podľa odpisu z registra trestov dvakrát súdne trestaný, pričom v konaní pod sp. zn. 12T/180/2015 bol rozsudok pod sp. zn. 12T/24/2015 zo dňa 15.04.2015, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. ako mladistvý páchatel' a bol mu uložený trest odňatia slobody dva roky podmiennečne so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov zrušený, keď rozsudkom zo dňa 06.07.2016 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.03.2017, ktorým rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov so skúšobnou dobou pri ustanovení probačného dohľadu v trvaní dva roky a šesť mesiacov ako aj povinnosť získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo sa zúčastniť na rekvalifikačnom kurze, pričom uložený trest bol súhrnný a ako už súd uviedol vyššie bol týmto rozsudkom zrušený výrok o treste z rozsudku sp. zn. 12T/24/2015.

Podľa predložených poštových poukazov obžalovaný D. Š. uhradil poškodenému E. U. sumu 65,- eur a poškodenej E. Š.O. sumu 15,- eur. Obžalovaný S. Š. uhradil v prospech poškodeného I. Č. sumu 50,- eur.

Z uznesenia vydaného Okresným súdom Vranov nad Topľou, prostredníctvom notárky D.. W. B., sp. zn. 4D/112/2018, súd zistil, že pôvodne poškodený I. Č. zomrel XX.XX.XXXX a jediným dedičom po nebohom sa stal E. Č.Ý..

V prospech poškodenej E. Š. bola vykonaná úhrada E. Š., matkou obžalovaného E. Š., a to v sume 15,- eur. Zo záznamu z jednania spísaného obhajcom S. Š. vyplýva, že poškodenej E. Š. bola poukázaná ako náhrada škody suma 15 eur od obžalovaného S. Š., ktorú skutočnosť podpisom do záznamu potvrdila aj terénna sociálna pracovníčka.

Z rodných listov maloletej D. Š. a E. Š. súd zistil, že otcom oboch maloletých detí je obžalovaný D. Š..

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade

aj poľahčujúce, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal súd zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer prirážajúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd ukladal u všetkých obžalovaných trest za trestný čin, za ktorý zákon ustanovuje v osobitnej časti trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov, preto súd musel uložiť trest odňatia slobody.

V rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a prirážajúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

V ďalšom sa súd riadil úvahou, že ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) nedovolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (zo stanoviska Najvyššieho súdu SR č. 44 zo dňa 27.6.2017, sp. zn. Tpj 55/2016).

Na dotknuté priznanie, ak je spojené s úprimným oľutovaním, je možné prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, a to aj napriek mimoriadnemu zníženiu trestu, nejde o blokáciu z hľadiska ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona medzi poľahčujúcou okolnosťou a okolnosťou, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženie zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukladanie trestov.

Každé ukladanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatelov, vyžaduje citeľnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Súdu zostáva veriť, že aj ohľadom osôb obžalovaných sa možno stotožniť s myšlienkou, že každý z nás je viac, než najhoršia vec, ktorú sme kedy urobili a že keď niekto zoberie niečo, čo mu nepatrí, nie je len zlodej, že keď niekto klame, nie je len klamár a teda, že aj pri ukladaní trestu a dosiahnutí jeho

účelu je potrebné chrániť aj túto druhú časť v každom z nás ako súčasť ľudskej dôstojnosti a preto pri rozhodovaní o treste obžalovanému vzhliadol súd aj túto jeho druhú časť a náležite zohľadnil všetky relevantné okolnosti.

U obžalovaného D. Š. vyhodnotil súd ako poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona) ako aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný nahradil spôsobenú škodu, no zároveň musel prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Teda súd ukladal trest pri prevahe poľahčujúcich okolností.

Súd ukladal obžalovanému D. Š. úhrnný trest, pričom jeden z trestných činov, za ktoré trest ukladal, je zločinom, preto postupom podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu najprísnejšie z nich trestného o jednu tretinu, čo pri hornej hranici trestnej sadzby zločinu podľa § 194 ods. 3, ktorá je 8 rokov, teda 96 mesiacov, kde potom jedna tretina predstavuje 32 mesiacov a po zvýšení horná hranica 128 mesiacov, t.j. 10 rokov a 8 mesiacov.

Ako vyplýva z vyššie uvedených skorších odsúdení obžalovaného D. Š., tomuto bol ukladaný trest po opätovnom spáchaní zločinu, keď skorším rozsudkom v konaní pod sp. zn. 12T/46/2011 bol uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody, preto súd postupom podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby (dolná hranica 3 roky), čo postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona predstavuje zvýšenie dolnej hranice o 30 mesiacov ako polovice pri rozdielne hornej a dolnej sadzby (96 -36 mesiacov = 60 mesiacov) a takto zvýšená dolná hranica predstavuje 66 mesiacov, t.j. 5 rokov a 6 mesiacov.

Po vykonanej úprave tak súd ukladal trest v trestnej sadzbe upravenej zvýšenej dolnej hranice vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov a zvýšenej hornej hranice trestnej sadzby vo výmere 10 rokov a 8 mesiacov.

Ako však už súd uviedol vyššie, obžalovaný D. Š. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov. Obžalovaný pri svojom výsluchu ako aj v záverečnej reči či práve posledného slova oľutoval spáchanie skutkov.

Vzhľadom na vyššie uvedenú úvahu s odkazom na stanovisko Najvyššieho súdu ohľadom obžalovaného D. Š. mal potom súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody a to berúc do úvahy charakter spáchanej trestnej činnosti a tak ako to vyplýva zo skorších odsúdení, keďže na tomto nepôsobila dostatočne ani hrozba nepodmienečného trestu odňatia slobody ani jeho samotný výkon, keď ostatný trest vykonal 3.8.2016 a už v januári 2017 páchal trestnú činnosť v tejto veci, ale na druhej strane berúc do úvahy aj skutočnosť, že nebol doposiaľ priestupkovo postihnutý, že uhradil spôsobenú škodu, že urobil vyhlásenie o vine ako súd konštatoval vyššie, súd mal za to, že sú splnené podmienky pre postup súdu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v dôsledku čoho súd pristúpil k zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby, ktorá potom predstavovala 44 mesiacov (zníženie o 1/3 zo 66 mesiacov o 22 mesiacov).

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami mal potom súd za to, že účel trestu bude u obžalovaného D. Š. dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 52 mesiacov nepodmienečne.

Obžalovaný D. Š. bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ sa týka obžalovaného L. Š., u tohto súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), no zároveň musel súd prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Teda súd ukladal trest pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Súd ukladal obžalovanému L. Š. úhrnný trest, pričom jeden z trestných činov, za ktoré trest ukladal, je zločinom, preto postupom podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu najprísnejšie z nich

trestného o jednu tretinu, čo pri hornej hranici trestnej sadzby zločinu podľa § 194 ods. 3, ktorá je 8 rokov, teda 96 mesiacov, kde potom jedna tretina predstavuje 32 mesiacov a po zvýšení horná hranica 128 mesiacov, t.j. 10 rokov a 8 mesiacov.

Ako vyplýva z vyššie uvedených skorších odsúdení obžalovaného D. Š., tomuto bol ukladaný trest po opätovnom spáchaní zločinu, keď skorším rozsudkom v konaní pod sp. zn. 10T/64/2008 bol uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody, preto súd postupom podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby (dolná hranica 3 roky), čo postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona predstavuje zvýšenie dolnej hranice o 30 mesiacov ako polovice pri rozdieli hornej a dolnej sadzby (96 -36 mesiacov = 60 mesiacov) a takto zvýšená dolná hranica predstavuje 66 mesiacov, t.j. 5 rokov a 6 mesiacov.

Po vykonanej úprave tak súd ukladal trest v trestnej sadzbe upravenej zvýšenej dolnej hranice vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov a zvýšenej hornej hranice trestnej sadzby vo výmere 10 rokov a 8 mesiacov.

Ako však už súd uviedol vyššie, obžalovaný L. Š. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov. Obžalovaný pri svojom výsluchu ako aj v záverečnej reči či práve posledného slova oľutoval spáchanie skutkov.

Vzhľadom na vyššie uvedenú úvahu s odkazom na stanovisko Najvyššieho súdu ohľadom obžalovaného L. Š. mal potom súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody a to berúc do úvahy charakter spáchanej trestnej činnosti a tak ako to vyplýva zo skorších odsúdení, keďže na tomto nepôsobila dostatočne ani hrozba nepodmienečného trestu odňatia slobody ani jeho samotný výkon, keď ostatný trest vykonal 29.1.2016 a už v januári 2017 páchal trestnú činnosť v tejto veci, ale na druhej strane berúc do úvahy aj skutočnosť, že urobil vyhlásenie o vine ako súd konštatoval vyššie, že spolu s družkou zabezpečuje starostlivosť šiestim maloletým deťom, že pochádza zo sociálne znevýhodneného prostredia, súd mal za to, že sú splnené podmienky pre postup súdu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v dôsledku čoho súd pristúpil k zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby, ktorá potom predstavovala 44 mesiacov (zníženie o 1/3 zo 66 mesiacov o 22 mesiacov).

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami mal potom súd za to, že účel trestu bude u obžalovaného L. Š. dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 54 mesiacov nepodmienečne.

Obžalovaný L. Š. bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

U obžalovaného D. Š. súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), no zároveň musel prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Teda súd ukladal trest pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Ako vyplýva z vyššie uvedených skorších odsúdení obžalovaného D. Š., tomuto bol ukladaný trest po opätovnom spáchaní zločinu, keď skorším rozsudkom v konaní pod sp. zn. 12T/24/2015, ktorého výrok o treste bol zrušený rozsudkom pod sp. zn. 12T/180/2015 bol mimo iných uznaný za vinného aj zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, preto súd postupom podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby (dolná hranica 3 roky), čo postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona predstavuje zvýšenie dolnej hranice o 30 mesiacov ako polovice pri rozdieli hornej a dolnej sadzby (96 -36 mesiacov = 60 mesiacov) a takto zvýšená dolná hranica predstavuje 66 mesiacov, t.j. 5 rokov a 6 mesiacov. Horná hranica 8 rokov, pri ktorej súd trest ukladal, upravovaná nebola.

Po vykonanej úprave tak súd ukladal trest v trestnej sadzbe upravenej zvýšenej dolnej hranice vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov a hornej hranice trestnej sadzby vo výmere 8 rokov.

Ako však už súd uviedol vyššie, obžalovaný D. Š. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku. Obžalovaný pri svojom výsluchu ako aj v záverečnej reči či práve posledného slova oľutoval spáchanie skutku.

Vzhľadom na vyššie uvedenú úvahu s odkazom na stanovisko Najvyššieho súdu ohľadom obžalovaného D. Š. mal potom súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody a to berúc do úvahy charakter spáchanej trestnej činnosti, tak ako to vyplýva zo skorších odsúdení, keďže na tohto nepôsobila dostatočne ani hrozba nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia vo veci sp. zn. 12T/180/2015, ale na druhej strane berúc do úvahy aj skutočnosť, že urobil vyhlásenie o vine ako súd konštatoval vyššie, že spolu s družkou zabezpečuje starostlivosť dvom maloletým deťom, že pochádza zo sociálne znevýhodneného prostredia, že sa doposiaľ dopustil len dvoch priestupkov, že skoršie odsúdenie pre zločin, na ktoré súd musel prihliadať pri úprave trestnej sadzby, bolo pre zločin sexuálneho zneužívania, keď sa skutku dopustil voči vtedy maloletej H.. Q., ktorá ako vyplýva z predložených rodných listov je matkou jeho maloletých detí a s ktorou podľa správy obce žijú spolu v družobnom vzťahu a zabezpečujú starostlivosť maloletým deťom, teda súd mal za to, že sú splnené podmienky pre postup súdu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, v dôsledku čoho súd pristúpil k zníženiu dolnej hranice trestnej sadzby, ktorá potom predstavovala 44 mesiacov (zníženie o 1/3 zo 66 mesiacov o 22 mesiacov).

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami mal potom súd za to, že účel trestu bude u obžalovaného D. Š. dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici zníženej dolnej hranice trestnej sadzby vo výmere 44 mesiacov nepodmienečne.

Obžalovaný D. Š. nebol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ sa týka obžalovaného E. Š. súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), ako aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný nahradil spôsobenú škodu. Nebolo možné neprihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko pokiaľ sa týka odsúdenia pod sp. zn. 12T/57/2014, nastali účinky zahľadania odsúdenia, nakoľko skúšobná doba plynula do 8.4.2016 a takto v zmysle § 50 ods. 6 Trestného zákona už bude len záznamom deklarované, že sa odsúdený osvedčil, nakoľko po uplynutí dvoch rokov existenciu zákonnej fikcie v zmysle § 50 ods. 6 Tr. zák. nie je potrebné konštatovať rozhodnutím, vyplýva zo zákona. Pokiaľ sa týka odsúdenia pod sp. zn. 13T/45/2017 vo vzťahu k tomuto odsúdeniu súd postupoval podľa ustanovení o súhrnnom treste, ako sa tým bude zaoberať súd nižšie. Súd mu však musel pričítať priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko ukladal obžalovanému trest za viac trestných činov a to za skutok zo zrušeného výroku o treste (sp. zn. 13T/45/2017) ako aj za dva skutky, ktorých sa dopustil v tejto veci. Teda súd ukladal trest pri prevahe poľahčujúcich okolností.

Vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného E. Š. pod sp. zn. 13T/45/2017 boli splnené podmienky pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa skutkov v tejto veci (január 2017 a 3.5.2017) dopustil skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, keď vo veci 13T/45/2017 bolo rozhodnuté trestným rozkazom zo dňa 8.6.2017, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 15.6.2017 a takto v zmysle § 353 ods. 6 Trestného poriadku, keďže trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku, účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastali doručením trestného rozkazu obvinenému, teda obžalovaný sa skutkov v tejto veci dopustil ešte pred doručením trestného rozkazu sp. zn. 13T/45/2017.

Takto súd pri uložení súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, pričom jeden z trestných činov je zločinom, najskôr postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu o jednu tretinu z nich najprísnejšie trestného, čo pri hornej hranici trestnej sadzby zločinu podľa § 194 ods. 3, ktorá je 8 rokov, teda 96 mesiacov a dolnej hranice 3 roky, 36 mesiacov, potom jedna tretina predstavuje 20 mesiacov a znížená horná 76 mesiacov, no následne postupom podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil takto zníženú hornú hranicu o jednu tretinu a takto po zvýšení horná hranica predstavuje 101 mesiacov, t.j. 8 rokov a 5 mesiacov. Súd teda ukladal trest v rámci trestnej sadzby dolnej hranice 3 roky a hornej 8 rokov a 5 mesiacov.

Súčasne s uložením súhrnného trestu súd v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/45/2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Skutku vo veci sp. zn. 13T/45/2017, za ktorý súd ukladal trest v rámci ukladania súhrnného trestu, sa obžalovaný E. Š. dopustil ako mladistvý, preto súd ukladal trest aj v zmysle ust. §110 Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy ohľadom obžalovaného E. Š. mal potom súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom pri uložení trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky možno postupom podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za súčasného konštatovania splnenia podmienok podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona možno jeho výkon odložiť a súd mal za to, že sú splnené podmienky na takýto postup, súčasne uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním, keďže základným zmyslom dohľadu probačného a mediačného úradníka je ovplyvniť životné postoje obžalovaného, prispievať k urovnaniu jeho či osobných ale aj majetkových a sociálnych pomerov a pôsobiť na obžalovaného v tom zmysle, aby sa vyvaroval páchania ďalšej trestnej činnosti, ktorý probačný dohľad nad správaním obžalovaného je nevyhnutné podľa názoru vykonávať v skúšobnej dobe, ktorú určil v trvaní 3 roky.

Súčasne vzhľadom na to, že rozhodujúcou skutočnosťou pre rozhodnutie súdu o podmienenečnom odklade výkonu uloženého trestu odňatia slobody vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na prostredie, v ktorom žije, bolo ovplyvniť zmenu jeho životných postojov, keďže obžalovaný deklaroval, že sa chce postarať o družku a svoje dve maloleté deti, uložil súd obžalovanému E. Š. povinnosť v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Ku skutočnostiam ohľadom ukladania trestu obžalovanému S. Š. súd uvádza, že vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), ako aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný nahradil spôsobenú škodu. Súd musel prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol už pre trestný čin odsúdený. Pokiaľ sa týka odsúdenia pod sp. zn. 13T/45/2017 a 0T/31/2017 vo vzťahu k týmto odsúdeniam súd postupoval podľa ustanovení o súhrnnom treste, ako sa tým bude zaoberať súd nižšie. Súd však musel obžalovanému pričítať aj priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko ukladal obžalovanému trest za viac trestných činov a to za skutky zo zrušených výrokov o treste (sp. zn. 13T/45/2017 a 0T/31/2017) ako aj za dva skutky, ktorých sa dopustil v tejto veci. Teda súd ukladal trest pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného S. Š. pod sp. zn. 13T/45/2017 a sp. zn. 0T/31/2017 boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa skutkov v tejto veci (január 2017 a 3.5.2017) dopustil skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, keď vo veci 13T/45/2017 bolo rozhodnuté trestným rozkazom zo dňa 8.6.2017, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 19.7.2017 a vo veci sp. zn. 0T/31/2017 bolo rozhodnuté trestným rozkazom zo dňa 4.10.2017, ktorým dňom bol aj obžalovanému doručený, takto v zmysle § 353 ods. 6 Trestného poriadku, keďže trestný rozkaz má povahu odsudzujúceho rozsudku, účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastali doručením trestných rozkazov obvinenému, teda obžalovaný sa skutkov v tejto veci dopustil ešte pred doručením trestného rozkazu sp. zn. 13T/45/2017 a sp. zn. 0T/31/2017.

Takto súd pri uložení súhrnného trestu podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, pričom jeden z trestných činov je zločinom, postupom podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu o jednu tretinu (1/3 z 96 mesiacov=32 mesiacov) a takto po zvýšení horná hranica predstavuje 128 mesiacov, t.j. 10 rokov a 8 mesiacov. Súd teda ukladal trest v rámci trestnej sadzby dolnej hranice 3 roky a hornej 10 rokov a 8 mesiacov.

Súčasne s uložením súhrnného trestu súd v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/45/2017 a

sp. zn. OT/31/2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom na vyššie uvedené ohľadom obžalovaného S. Š. mal potom súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov pričom súčasne mal súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody a to berúc do úvahy charakter spáchanej trestnej činnosti, tak ako to vyplýva zo skorších odsúdení, keďže na tohto nepôsobil dostatočne ani samotný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale na druhej strane berúc do úvahy aj skutočnosť, že urobil vyhlásenie o vine ako súd konštatoval vyššie, že nahradil spôsobenú škodu, že pochádza zo sociálne znevýhodneného prostredia, že sa doposiaľ dopustil len troch priestupkov, no súčasne berúc do úvahy, že súd ukladal súhrnný trest a uložený trest je trestom aj za skutky spáchané vo veciach, v ktorých boli výroky o treste týmto výrokom zrušené.

Obžalovaný S. Š. bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

U obžalovaného H. G. súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Súd mu však musel pričítať priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona vzhľadom na odsúdenie pod sp. zn. 12T/211/2015, no pokiaľ sa týka odsúdenia pod sp. zn. 12T/215/2013, nastali účinky zahladenia odsúdenia, nakoľko obžalovanému bol ako mladistvému uložený trest povinnej práce, ktorý vykonal a takto nastali v zmysle § 121 ods. 6 Trestného zákona. Teda súd ukladal trest pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Súd ukladal obžalovanému H. G. trest za zločin podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona, kde trestná sadzba je 3 až 8 rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené mal potom súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu obžalovaného je nevyhnutné uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom pri uložení trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky možno postupom podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za súčasného konštatovania splnenia podmienok podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona možno jeho výkon odložiť a súd mal za to, že sú splnené podmienky na takýto postup, najmä berúc do úvahy, že obžalovaný spáchal len jeden skutok a skoršieho konania, ktorého sa dopustil (sp. zn. 12T/211/2015) sa dopustil ako mladistvý páchatel'. Súčasne uložil obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním, keďže základným zmyslom dohľadu probačného a mediačného úradníka je ovplyvniť životné postoje obžalovaného, prispievať k urovnaniu jeho či osobných ale aj majetkových a sociálnych pomerov a pôsobiť na obžalovaného v tom zmysle, aby sa vyvaroval páchania ďalšej trestnej činnosti, ktorý probačný dohľad nad správaním obžalovaného je nevyhnutné podľa názoru vykonávať v skúšobnej dobe, ktorú určil v trvaní 3 roky.

Súčasne vzhľadom na to, že rozhodujúcou skutočnosťou pre rozhodnutie súdu o podmienečnom odklade výkonu uloženého trestu odňatia slobody vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na prostredie, v ktorom žije, bolo ovplyvniť zmenu jeho životných postojov, keďže obžalovaný deklaroval, že sa chce riadne žiť, nepáchať trestnú činnosť, uložil súd obžalovanému H. G. povinnosť v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Poškodená E. Š. si uplatnila nárok na náhradu škody v sume 90 eur. Ako vyplýva z výroku rozhodnutia, skutkov, ktorými bola spôsobená uplatnená škoda, sa dopustili všetci obžalovaní, pričom D. Š., E. Š. I. S.I. Š. uhradili v prospech poškodenej sumu po 15 eur (podiel pripadajúci na jedného zo sumy 90 eur), potom súd keďže boli splnené podmienky pre rozhodnutie súdu podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, zaviazal obžalovaných L. Š., H. G. I. D. Š. spoločne a nerozdielne na zaplatenie zvyšku uplatnenej škody v sume 45 eur.

Nebohý poškodený I. Č. si uplatnil nárok na náhradu škody v sume 100 eur, pričom skutku, ktorým mu bola spôsobená škoda sa dopustili obžalovaní S. Š., ktorý uhradil v jeho prospech sumu 50 eur, a E.

Š., ktorého potom súd zaviazal na nahradenie zvyšku škody v sume 50 eur a to v prospech dediča po nebohom - E. Č..

Nárok na náhradu škody si uplatnil aj poškodený E. U. a to v sume 80 eur, pričom podľa odborného vyjadrenia bola poškodenému skutkom, ktorého sa dopustil obžalovaný D. Š. spôsobená škoda 65 eur, ktorú sumu obžalovaný D. Š. aj uhradil. Súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody postupom podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal na civilný proces.

Obec J., ktorej bola spôsobená škoda skutkom, ktorého sa dopustil obžalovaný L. Š., si uplatnila nárok na náhradu škody v sume 72 eur, pričom podľa odborného vyjadrenia hodnota odcudzených vecí predstavuje sumu 30, na zaplatenie ktorej súd obžalovaného L. Š. zaviazal a so zvyškom poškodenú odkázal postupom podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.